

वा०रा०

४२०४॥

पर्वतस्य धातव इव ताम्रादिरूपाः सूर्यस्य रश्मयो रावणस्याग्रे पतिताः संतो दृश्यन्ते इति संबन्धः ॥ २६ ॥ अस्य मुखमीक्षन्त्य इत्यन्वयः ॥ २७ ॥ दृष्टिविलोपनं अशक्यो द्वीक्षणत्वं ॥ २८ ॥
इन्द्राशनय इत्यनेन आयुधाशनिव्यावृत्तिः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तद्रथं रावणरथं प्रति ॥ ३१ ॥ तुल्यमग्निचवारिच जघनेभ्य इत्याद्युक्तप्रकारेणैति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ परमसंह
ताम्राः पीताः सिताः श्वेताः पतिताः सूर्यरश्मयः ॥ दृश्यन्ते रावणस्याग्रे पर्वतस्येव धातवः ॥ २६ ॥ गृधैरनुगताश्चास्य वमन्तो ज्वलनं मुखैः ॥
प्रणेदुर्मुखमीक्षन्त्यः संरब्धमशिवं शिवाः ॥ २७ ॥ प्रतिकूलं ववौ वायुरणे पांसून् समुत्किरन् ॥ तस्य राक्षसराजस्य कुर्वन् दृष्टिविलोपनं ॥
॥ २८ ॥ निपेतु र्इन्द्राशनयः सैन्ये चास्य समन्ततः ॥ दुर्विषत्पत्यस्वराघोरं विना जलधरोदयं ॥ २९ ॥ दिशश्च प्रदिशः सर्वा बभूवुस्तिमिरावृ-
ताः ॥ पांसुर्वर्षेण महता दुर्दर्शं च न भो भवत् ॥ ३० ॥ कुर्वन्त्यः कलहं घोरं शारिकास्तद्वथं प्रति ॥ निपेतुः शतशस्तत्र दारुणा दारुणारुताः
॥ ३१ ॥ जघनेभ्यः स्फुलिगाश्च नेत्रेभ्यो श्रूणिसन्ततं ॥ मुमुचुस्तस्य तुरगास्तुल्यमग्निचवारिच ॥ ३२ ॥ एवं प्रकारा बहवः समुत्पाता भ-
यावहाः ॥ रावणस्य विनाशाय दारुणाः संप्रजज्ञिरे ॥ ३३ ॥ रामस्यापि निमित्तानि सौम्यानि च शिवानि च ॥ बभूवुर्जयशंसीनि प्रादु-
र्भूतानि सर्वशः ॥ ३४ ॥ निमित्तानीह सौम्या निराधवस्य जयाय वै ॥ दृष्ट्वा परमसंहृष्टो हतं मे ने च रावणं ॥ ३५ ॥ ततो निरीक्ष्यात्मगता
निराधवोरणे निमित्तानि निमित्तकोविदः ॥ जगाम हर्षं च परां च निर्दतिं च कारयुद्धे त्वधिकं च विक्रमं ॥ ३६ ॥ इ० वा० यु० समोत्तरश-
ततमः सर्गः ॥ १०७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततः प्रवृत्तं सुक्रूरं रामरावणयोस्तदा ॥ सुमहद्वैरथं युद्धं सर्वलोकभयावहं ॥ १ ॥ ततो राक्ष-
ससैन्यं च हरीणां च महद्वलं ॥ प्रगृहीतप्रहरणं निश्चेष्टं समवर्तत ॥ २ ॥ संप्रयुद्धौ तु तौ दृष्ट्वा बलवन्नराक्षसौ ॥ व्याक्षिप्तहृदयाः सर्वपरं वि-
स्मयमागताः ॥ ३ ॥ षोडशमणो मातलिर्वैति शेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति० वा० यु० समोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०७ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ द्वैरथं व्याख्यातं सुमहत् अनेकवि-
नव्यापि ॥ १ ॥ प्रतिगृहीतप्रहरणमपि निश्चेष्टं समवर्तत निवृत्तौ योगमवतिष्ठत तद्युद्धदर्शनपारवश्यादिति शेषः ॥ २ ॥ तदेवाह ॥ संप्रयुद्धाविति ॥ सम्यक् युद्धारं भवदुत्तौ ॥ ३ ॥

यु० कां०

॥ २०४ ॥